

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1729. usque ad annum 1731

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1785

VD18 13322648

§. 53. Parisini Parlamenti oppositio contra hanc Regis declarationem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67677](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67677)

Hanc declarationem Rex edidit ad Sæc. XVIII.
A. C. 1730.
impensas Episcoporum preces. Hi enim unacum Fleuryo Cardinale & Chauvelino Regii Sigilli Custode jam dudum Regem aliunde proprio Religionis Zelo & pietate incensum efflictim rogabant, ut Regia auctoritate, legumque severitate refractoriorum petulantiam cohiberet.

§. LIII.

Parisini Parlamenti oppositio contra hanc Regis declarationem.

Hoc Regis decretum Ecclesie pacem & Regno tranquillitatem absdubio plene reddidisset, nisi illius executio per summam quorundam proterviam ad quævis audenda projectam minus religiose fuisset promota: adhucdum tamen, postquam D'Auguessanus supremus Regni Cancellarius hucusque vincinescius, necnon Portailus primus Parlamenti Parisini Præses sese Constitutioni Pontificie subjecerant, haud exigua prosperi successus spes affulserat; quocirca Rex die tertia Aprilis suam declarationem Parlamento tradi, eamque ad acta referri præcepit: Præses igitur, cum de communi omnium consensu haud temere dubitaret, Regis mandatum nonnisi aliquibus, privatim.

Sæc. XVIII. eorum mentem exploraturus commē-
A. C. 1730. nicabat. Attamen futuræ oppositionis
 augurium erat responsio, qua ex his
 quidam palam edicebat, Regis declaracionem acceptari non posse, nisi qua
 Deo perjurus, & Regi infidelis esse ve-
 lit. His subjunxit alius, *decem abhinc
 annis supremum Parlamenti Præsidentem unum
 nobiscum labii fuisse, nunc vero nobis abscer-
 sari, ita nempe honores mutare mori.*
 Nihilominus biduo post, Regis declara-
 tione in omnibus Curiis prælecta, Sen-
 atoribus injunctum est, ut eam sine
 omni tergiversatione Parlamenti tabu-
 lis infererent; omnium tamen suffra-
 giis conclusum, quosdam Deputatos
 esse nominandos, qui præfatam decla-
 rationem exactius discuterent: Prius-
 quam vero ad horum nominationem
 procedi posset, supremus Parlamenti
 Præsides ex proprio arbitrio viginti octo
 ejusmodi Deputatos designabat. Tum
 vero gravis inde oriebatur contentio,
 obtendentibus Senatorum potissimum,
 unicuique Curiae integrum esse, ut suos
 quæque Deputatos nominaret. Fe-
 vebat adhuc intempestiva hæc alterca-
 tio, cum die trigesima prima Martii
 nuntiaretur, Regem ipsum proxima
 die tertia Aprilis pro tribunali acturum.
 Hoc tamen nuntio Quesnellistæ adeo
 non terrebantur, ut etiam altera mar-
 die

die contra Constitutionem Parisino Parlamento duos libellos supplices offerrent, in quorum altero, quem Parisienses Advocati promulgaverant, formularii subscriptionem, & Constitutionis acceptationem propudioso Idololatriæ nomine infamabant.

Sæc. XVIII.
A. C. 1730.

§. LIV.

Rex suam declarationem in acta Parlamenti referri postulans.

Appropinquante die, qua Ludovicus XV. Franciæ Rex pro tribunali sedere constituit, ejus jussu Antonius Dreux supremus rituum Magister Parlamentum convocavit: Convenerant igitur in Lupara Regiæ stirpis Principes, Duces, Franciæ Pares, Marscalli, aliique quamplurimi, quos inter Borbonius Dux Regem unacum Aurelianensi Duce, & Carolo regio ac Claramontio Comitibus adventantem per honorifice excepit: Præmissis mutuæ salutationis officiis Rex sacro solemniter interfuit, quo peracto ad majorem Aulam progressus, præsentibus ita alloquebatur: *Exhibeo meo Senatui declarationem, quam vestris tabulis inferi postulo, cetera a meo Cancellario percipietis. His dictis subjunxit Cancellarius: Hæc Rex non ideo postulat, ut Regiæ suæ potestatis*

Q 5

actum